Mój portret nad mrowiskiem z piasku i maku

Uklękłam nad mrowiskiem z piasku i maku Dopiero, gdy powiedziałeś Że kochałeś się z tą dziewczyną z hostelu w rzece Zrozumiałam że cię kocham Bo ja też wierzę w wodę i słodkowodność życia Ty i ja przynależymy do trygonu

Na lewą stronę odkładam Skruszone kości mojej miednicy Biały proch, z którego wszystko pochodzi I w który wszystko się obraca

Na prawą stronę odkładam Źrenice psa w Kutaisi Co zna tajemniczy ogród lecz wraca ...

Kochany, w noc mojej śmierci
Ty jeden widziałeś jak opuszczam kokon
Ty byłeś mi żółtym świecącym chrabąszczem
Nie powiem, lubiłam swój poprzedni ogon
Lecz teraz wdzięczności lepkim gąszczem
Każesz obrastać mi twoje skały –?

To nie ja skradłam ogień bogom Teraz boję się czarnej nocy I boję wielkiego sokoła Płaczę nad swoją niewinną wątrobą Tłustymi kroplami rosy

Myślałam, że jestem tbilijskim słońcem Ty mówisz mi: morwo czerwona Papugą, myślałam, zwiążę końce Tej ziemi, ty chrzcisz mnie: wrona

Mój drogi, utraciłeś wszystkie nadzieje, Na zawsze będę cię kochać . . . Utracił wszystkie nadzieje Na zawsze będzie je kochać

Mój kochanek jest martwy
I kona we wspólnej memorii Aten
Gdy trującym ziarnem uświęca moje łono
I piękna zakwitam łąką chryzantem
Zasłania swoje puste oczy dłonią
Powiada: obrazuję, żeś moją japonką
Obrzydza go moje brązowe oko
Obrzydza moja cierniowa korona
Śpiewa mi do ucha pieśni swoich kobiet
Włoszek Węgierek Koreanek Japonek
Kocham je razem z nim, i z nim konam

Pokochałam wszystkie twoje kobiety Łapię je a dłonie, całuję ich stopy Wprowadzam je w taniec wokół białej piety Kołyszemy biodrami do świętej modlitwy Przemienia-my się w brązowe antylopy

Gdy trzyma mnie białą jak mleko w ramionach Powiada: myślałem o innej kobiecie Bo kochanek mój jest martwy, a ja z nim konam Leżymy złączeni w czerwonym kwiecie I z oczu wychodzą nam białe larwy

Tak tonie w nikotynowej woni enigmy, Roztacza piżmo i mgły

...

Smutku mojego lata Przyjmij sabali mojej młodości Cierpliwość jest warta całego świata Cierpliwość jest warta całego świata Sabali sabali sabali mojeh kości

Kochana Lizzy, teraz cię rozumiem Droga Lizzy, odsłaniaj firany!

W nocy nie mogę zmrużyć oka Boję się diabła Rozdrapuję jak dziecko strup eternału Krzepnę pod wielką niedźwiedzicą "Przygarnij mniebieska matko" mówię, a ona - w ogromach - pomału Obraca ku mnie dzikie lico

Hanna Potocka (28.11.2018)